

Pieni kehityskertomus

Virpi Saarinen: *Hämäränkoira*
Pultti 2006.

Muutamien syksyn 2006 uutuuskirjojen kohdalla voi todeta, että ilmaisu "ahdistava" ei ole lainkaan kaukaa haettu. Virpi Saarisen *Hämäränkoira* ei ole ahdistavimmasta päästä, mutta lukijan seurattessa nuoren Tompan sielunelämää, tai lähinnä elon kamppailua, iloinen ja onnellinen lapsuus ei ole ensimmäinen asia joka tarinasta tulee mieleen.

Selkeästi nuoremmille lukijoille suunnattu Hämärän koira vie lukijan kuudesluokkalaisen Tompan maailmaan jonnekin päin suomalaista maaseutua. Saarinen kuvaa lapsuuden tuntemuksia ja muutostiloja Tompan näkökulmasta, elämän outoutta uudella paikkakunnalla ja haikeutta vanhan elämän perään. Lapsen halut ja toiveet putkahtavat luontevasti esille paikallisen karjatilan kautta, jossa Tomppa äitinsä kanssa asuu. Tilan hylätystä ladosta Tomppa löytää kulkukoiran pentuineen, mutta tottakai tilan ylpeän nyrpeä Ellinoora saa pennuista toisen, ja toinen pentu myydään pois. Äiti ei anna Tompan ottaa koiraa, jos paikkakunnalta tuleekin vaikka vielä lähtö uuten työpaikan perässä.

Tompan ja Ellinooran keskinäisen kyräilyn kautta lukija tutustuu molempiin lapsiin, ja lopulta lapsetkin tutustuvat toisiinsa, kun tulee eteen tulee tarpeeksi hyvä syy – ladosta löytyy kolmaskin koiranpentu, joka on kuoleman partaalla. Ja tottahan se pitää pelastaa. Sitä ennen lato tosin kerkiää palaa, ja Tomppa luulee koiranpennun kuolleen. Kuvaus ahdistuneesta lapsesta rämpimässä pimeällä suolla talvikelissä on varsin toimiva.

Hämäränkoira on pienimuotoinen kehityskertomus niin ihmissuhteiden kuin elämäntilanteiden osalta. Tompan ja Ellinooran sekä Ellinooran ja hänen kavereidensa kuvaukset kertovat lukijalle yhtä aikaa ihmissuhteiden monimutkaisuudesta ja yksinkertaisuudesta, ja Tompan tarina hahmottaa muutoksen polkua sopeutumisen kautta.

Saarinen on kirjoittanut näpsäkän nuortenkirjan, mutta silti kirjasta selkeästi puuttuu tarinan eloon herättävä kipinä, joka suorastaan tunki rivien väleistä esille esim. Saarisen *Jäälinnun sulassa*. Ei tarina huono ole, mutta siitä vain puuttuu se jokin.

Maria Loikkanen